

't licht is 's winters niet erg geschikt om opname te doen en vooral niet in een bosch. De boom is een \pm 35 jarige eik, staande op het buitengoed „de Boonenburg” te Heerde. — In den nacht van 10 op 11 December j.l. door de vorst gescheurd. De minimaal thermometer stond op 4 boven 0 Fahrenheit dus 28 graden vorst. De lengte van de scheur is ruim één Meter, de diepte 8 centimeter en de breedte 5 millimeter.

De boomen worden er in den groei niet veel door belemmerd, want 's zomers groeit de bast, die de sappen opvoert weder naar elkaar toe, maar in het hout blijft de spleet bestaan, waardoor de waarde, bij eventueel rooien, vermindert om reden de houtkoopers beweren er dan geen planken uit gezaagd kunnen worden. Het lidteeken blijft steeds bestaan en zou hier boomen kunnen doen zien die misschien voor twintig en meer jaren door de vorst geschonden zijn.

VAN HEEKEREN.

Eekhoornnesten als vogelvallen.

Een Westfaalsch natuuronderzoeker P. Wemer heeft ontdekt dat in eekhoornnesten soms een tusschenschot, een soort klep, uit mos en bladeren vervaardigd, is aangebracht. In de naar buiten liggende afdeling vond hij herhaaldelijk de resten en veeren van meezen en goudhaantjes en de gedachte kwam bij hem op, dat de eekhoorn achter de klep verscholen, op deze slimme wijze de vogeltjes wist te verschalken. Het gelukte hem meer dan eens den booswicht op heeterdaad te betrappen. Als de vogeltjes in de schemering een slaapplek zoeken in 't schijnbaar leeg takkenest, overvalt hij ze. Wemer onderzocht, om zich nader te overtuigen, van 96 geschoten eekhoorns de maag en vond in 57 gevallen overblijfselen van vogels er in. In ons land zijn de eekhoorns behalve in de duinbosschen, zoo algemeen dat er wel gelegenheid zal zijn de zaak nader te onderzoeken. 't Zal mij spijten, als het vreemde geval waar blijkt te zijn. Hs.

Jonge vogeltjes en groote kikvorschen.

Gisteren middag, toen ik langs den Groninger straatweg fietste, zag ik een jongen, die een nestje met een jong vogeltje er in bij zich had. Ik stapte af en vroeg hem, waar hij dat nestje gevonden had. Hij antwoordde mij, dat hij het vogeltje uit een sloot langs den weg had gehaald. Hij had het arme diertje langs den kant door het gras zien springen en wippen, erg piepende, terwijl er een reusachtige kikker (volgens de beschrijving van den jongen wel 20 cM. lang) achteraan sprong. Toen het vogeltje in de sloot viel (of sprong) sprong de kikker en achter aan, en zou het zeker gegrepen hebben, als niet het zusje van den jongen het er uit gehaald had. De kikker verdween toen.

De kinderen hadden toen van hooi een nestje gemaakt om 't beestje in te doen.

Uit dit voorval haalde ik de vraag: of er in Nederland kikkers zouden zijn die jacht maken op jonge vogeltjes.

Ik las wel van „roof”-kikkers in: „De Levende Dieren der Wereld”, maar als voorkomend in de Vereenigde Staten van Amerika (Stierkikvorsch).

Zou nu misschien één der lezers of lezeressen een antwoord kunnen geven op deze vraag?

R. J. CASTENDIJK Jr.

Een Kraanvogel in Nederland.

Naar aanleiding van het bericht, voorkomende in de 2e Aflevering, het volgende:

Bedoelde vogel werd niet geschoten in de buurt van Enschedé, maar op de Ruurlosche broekgronden, uitgestrekte heiden en moerassen tusschen genoemde plaats en Groenlo, op 23 Februari 1905. Ieder najaar trekken omstreeks 15 October eenige zwermen kranen over deze eenzame, zoo goed als onbewoonde streken. Zij vliegen dan zeer hoog en rusten niet uit. Komen deze vogels in het voorjaar terug, dan vliegen zij zeer laag en zijn blijkbaar vermoeid. Voor een jaar of tien nam ik in Februari een troep kranen waar op de Heerenheide bij Zelhem. Voor ongeveer twintig jaar werd op de plaats, waar het bedoelde jonge mannetje geschoten is, de laatste troep kraanvogels rustend gezien.

L. J. W. BORGERS,

Borculo, Leo Gesticht.

H. d. S.

Dubbeltjesregen.

Als trouwe lezer van uw Tijdschrift waag ik eene vraag die misschien waard is in uwe rubriek „Correspondentie” beantwoord te worden. Veel in de open lucht verkeerend werd in het voorjaar van 1904 mijn aandacht gewekt door den in mijn ruim 80-jarigen leeftijd nooit zoo opgemerkten regen van zoogenaamde „stuivertjes”; 't was ongelooflijk welke bergen bijv. de ijpen (olmen) op de Prinsegracht (alwaar ik woon) alhier afwierpen; dit trok natuurlijk veler attentie en vooral is het vreemd dat dit voorjaar noch in 't bosch noch langs de wegen een enkel „stuivertje” viel.

Kwam dit algemeen voor of was dit plaatselijk en is dit niets bijzonders, ziedaar wat ik gaarne vernam.

Den Haag, 25/5 1905.

J. KUYPER.

Doodshoofdvlinder.

Dezen ochtend bemerkte ik, dat een pop van den Doodshoofdvlinder (*Acherontia atropos*.) was uitgekomen.

De vlinder vertoonde het vreemde, rudimentaire vleugels te bezitten. Rechter en linker voorvleugel hebben nl. respectievelijk een lengte van ongeveer 3 en 4 cM., terwijl de achtervleugels nog veel korter zijn. Het lichaam zelf bezit haar gewone lengte.

Kan dit feit haar oorsprong hebben in het verpoppen van de onvolwassen rups?

De rups werd nl. verleden jaar door een jongen gevangen en in een kistje opgesloten (zonder voedsel). Het dier verpopte zich, en de pop werd mij gebracht.

Over een paar dagen, wanneer de plooiën uit de „vleugelstompjes” zijn, zal ik het insect opzetten.

Komt het meer voor, dat een vlinder geheel onontwikkelde vleugels bezit, en is het verpoppen van de niet-volwassen rups, daarvan dan altijd de oorzaak?

Neerlangbroek, 8 Juni '05.

J. F. VAN BRINK.

Groote Watersalamander.

Naar aanleiding van het bericht van Jonkvr. A. Quarles—van Ufford, te Brummen (zie *L. N.* afl. 2 Jaargang X) betreffende het voorkomen van groote watersalamanders in de omstreken van Brummen, kan ik u mededeelen dat ik op de Heuvenheimsche hei, \pm een half uur van Brummen verwijderd, in de zich daar bevindende poelen, meermalen groote watersalamanders heb gevonden. Ook de Alpen-salamander komt in deze streek voor, nl. in de met sloten doorsneden boschjes, langs den straatweg van Brummen naar Dieren.

C. P. G. C. BALFOUR VAN BURLEIGH.

Utrecht, de Ruijterstraat 10 bis.

Correspondentie.

H. W. B. te Neede. Het door u beschreven geval van „Kegelzucht” komt vrij algemeen voor, en vooral de zeepyn is er in hooge mate mede behept. In de *Lev. Nat.* deel blz. kunt u een afbeelding vinden van een dergelijk geval. T.

Het is vrijwel regel, dat onze boomen in enkele jaren een overvloedige voorraad van vruchten voortbrengen, in volgende minder. Bij eik en beuk is dit verschijnsel vrij wel periodiek (ik meen om de zes jaren één vet jaar), esschen brengen vaak in 't jaar nadat zij veel vrucht gedragen hebben geen enkele vrucht voort. T.

Zetter. Amsterdam. Dat bij kastanjes bepaalde takken jaar in jaar uit witte bladeren voortbrengen is een zeer algemeen verschijnsel. T.

O. B. te Gheel. Wanneer al onze correspondenten ons zulke aardige teekeningen zonden als u, dan zouden wij heel wat hoofdbreken minder hebben. Uw schets I geeft een zeer duidelijk beeld van *Saxifraga granulata*, het Haarlensch klokkenspel en schets II is de schermdragende vogelmelk (*Ornithogalum umbellatum*). T.

